

Rasmussen, R. Rasmussen og Slengerik) „har ikke ønsket, at Lovforslaget skulde tage Sigte paa et enkelt Tilfælde, men i Lighed med, hvad der har været Tilfældet i hele vor folkekirkelige Frihedslovgivning, have en almen Karakter“. „Flertallet finder, at der gennem den ved Menighedsraadsloven hjemlede Indstillingsret er givet enhver Sognemenighed Lejlighed til ved dens valgte lovlige Repræsentation at afgøre, hvorvidt den ønsker at komme ind under den foreslaaede Ordning, og at Loven om Sognebaandsløsning, Loven om Brug af Kirker og Bestemmelsen om Ansættelse af Andenpræster i Henhold til Menighedsraadslovens § 30 giver et eventuelt Mindretal Mulighed for at faa anden kirkelig Betydning, saafremt Mindretallet ønsker det“. Flertallet indstillede derfor Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. — Mindretallets Ændringsforslag forkastedes med 48 St. mod 28. — Ved 3. Behandling anbefalede J. C. Christensen og Schovelin at stemme imod Lovforslaget. Dette vedtoges med 47 St. mod 29.

Landstingets Udvalg delte sig i flere Mindretal. 1) Det første Mindretal (Godskesen, Oluf Jensen, Nordby, Piper, Poul Rasmusen, Richelieu og Rottbøll) udtaler: Lovforslaget, som er fremsat med den Motivering, at det skulde skabe en Afslutning paa den ved Arboe Rasmussen rejste Strid indenfor Folkekirken, indfører et helt nyt Princip i dennes Organisation. Siden Reformationen har alle Folkekirkens Præster været indsatte ved Kollats af en Biskop og udført deres Gerning under Biskoppers Tilsyn. Vedtages dette Lovforslag, tvedeles Folkekirken, idet der skabes en Undtagelsesstilling for nogle af dens Præster, der stilles under ministerielt, altsaa et rent formelt, Tilsyn. Dette kan faa den mest indgribende Betydning for hele det kirkelige Liv. — Mindretallet er imod at forlade det Grundlag, hvorpaa den danske Folkekirkes Organisation hidtil har hvilet, og finder det ganske uforsvarligt for Tiden at optage en Forhandling, der ikke paakræves, om dette eller andre kirkeorganisatoriske Spørgsmaal. Dette vilde være et uberettiget og saarende Indgreb i den Medbestemelsesret, som den nye Grundlov hjemler alle de nye Vælgere, særlig Kvinderne, der ikke mindst i disse Sager har Krav paa at blive hørt. En Lovgivning om store Spørgsmaal, som ikke netop kræves af Krigssituationen, er et Brud med Forudsætningerne for den nye Grundlovs Udvidelse af Valgretten og ikke forenelig med Beslutningen om at udsætte Grundlovens Ikrafttræden. — Naar man fra anden Side vil paastaa, at der her kun er Tale om en midlertidig Foranstaltning, og at en ny Rigsdag staar ganske frit, kan dette ikke erkendes. Mindretallet maa hævde, at der ved Lovforslaget, ogsaa saaledes som dette af et andet Mindretal foreslaas ændret, skabes et Præcedens, man